

Arrest

nr. 102 720 van 13 mei 2013
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 december 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten – asieloeker (bijlage 13*quinquies*) van 30 oktober 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart op 19 juni 2007 het Rijk te zijn binnengekomen en een asielaanvraag te hebben ingediend.

Verder verklaart verzoeker op 27 mei 2008 een tweede asielaanvraag te hebben ingediend.

Verzoeker stelt op 15 juni 2009 een beslissing te hebben ontvangen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stipt aan dat hij tegen deze beslissing een beroep heeft ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de voormelde beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 9 april 2010 heeft bevestigd.

Verzoeker verklaart op 28 december 2010 een derde asielaanvraag te hebben ingediend.

Volgens zijn verklaringen nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 april 2011 een nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker verklaart een beroep te hebben ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen deze beslissing en stelt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing heeft bevestigd op 4 augustus 2011.

Verzoeker verklaart tevens op 16 juni 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf te hebben ingediend op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet) en stelt dat deze aanvraag op 7 juni 2010 ontvankelijk werd verklaard door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie. Verzoeker stelt dat hij vervolgens werd ingeschreven in het vreemdelingenregister en dat hem een attest van immatriculatie model A werd afgeleverd waarvan de geldigheidsduur thans verlengd werd tot 7 december 2012. Verder stelt hij dat de Dienst Vreemdelingenzaken hem op 2 augustus nog om bijkomende inlichtingen heeft gevraagd inzake zijn lopende procedure 9ter. Verzoeker stelt dat hij op 21 augustus 2012 de gevraagde bijkomende inlichtingen heeft overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Tot slot verklaart verzoeker dat hem tot op heden geen beslissing ten gronde ter kennis werd gebracht.

Op 30 oktober 2012 werd ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13^{quinquies}) genomen. Dit is thans de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72 *juncto* artikel 39/81 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”

Verweerder heeft *in casu* geen nota met opmerkingen toegestuurd.

Tevens wenst de Raad erop te wijzen dat verweerder ook naliet het administratief dossier binnen de voorgeschreven termijn van acht dagen toe te sturen. Met toepassing van artikel 39/59, § 1 van de vreemdelingenwet dienen de door verzoeker vermelde feiten als bewezen te worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Over de grond van de zaak

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker voert onder meer aan dat hij gemachtigd werd om op het grondgebied te verblijven, minstens voor de duur van de behandeling van zijn aanvraag artikel 9ter. Hij stelt dat hij in de gegeven omstandigheden geen gevolg kan geven aan het bevel.

De Raad wijst er nogmaals op dat verweerder naliet een administratief dossier neer te leggen en dat ingevolge artikel 39/59, § 1 van de vreemdelingenwet de door verzoeker vermelde feiten als bewezen dienen te worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn. In zijn feiten stelt verzoeker dat hem een attest van immatriculatie werd afgegeven waarvan de geldigheidsduur verlengd werd tot 7 december 2012 en dat hij werd ingeschreven in het vreemdelingenregister. Tevens stelt verzoeker dat hij nog geen kennis heeft van een beslissing betreffende de gegrondheid van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Hij verklaart enkel in het bezit te zijn van een beslissing waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk werd verklaard.

Bij gebrek aan een administratief dossier kan de Raad niet controleren over welke verblijfsdocumenten verzoeker beschikte en of verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet heeft ingediend en zo ja, of er al dan niet een beslissing betreffende de ontvankelijkheid of gegrondheid van deze aanvraag werd genomen. Zodoende is het voor de Raad onmogelijk na te gaan over welke feitelijke gegevens de verwerende partij precies beschikte en of zij bij de beoordeling van de aanvraag deze feitelijke gegevens correct heeft beoordeeld en op grond ervan niet tot een onredelijk besluit is gekomen en de nodige zorgvuldigheid in acht heeft genomen. Daar de

verwerende partij deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867).

Het beroep dient ingewilligd te worden.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13*quinquies*) van 30 oktober 2012 wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend dertien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU